

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 8 Sierpnia v. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dnia 7 godz. 3 z połu.	27 od. 6, 9, lin.	+ 15, stopn.	Południowy	Deszcz obfity
	- 7 godz. 10 wiecz.	27 - 7, 2, -	+ 13, 25 -	Południowy	Focimiarne
	- 8 godz. 6 z rana	27 - 7 3,	+ 13, 25 -	Wschodni	Deszcz obfity

PRUSY.

(z gaz. berl.) Berlin, dnia 5 sierpnia. Król Jmć przybył tu dnia wczorajszego, i odprawił przegląd tutejszey załogi, która wystąpiła w wielkiy paradzie.

Dzień trzeci sierpnia, rocznica urodzin królewskich, był dniem powszechnego święta i hołdu. Oyczyzna używająca dobrodzieystw pokoju, winna je męztwu, wytrwałości i mądrości swego Króla, i błogosławi go za to. Głębokie wewnętrzne uczucie wdzięczności i miłości, które napętnia serca wiernych Prusaków życzeniami i modłami za zdrowie i pomyślność tak uwielbianego swego Monarchy, głośno się w dniu tym okazały.

Berlin dnia 7 sierpnia. Z wyższego rozkazu przesłane zostało napomnienie do nauczycielów uniwersytetu królewskiego, ażeby się nie poniżali nikczemnymi politycznymi sprzeczkami w pisemkach swoich, ale pilnowali się prosto samych nauk, w czém zupełną mają wolność. Wezwane też jest duchowieństwo do podania projektów: jakby pogrzeby uroczystszemi uczynić i do służby bożkiej bardziej zbliżyć można było?

NIEMCY

Drezno dnia 1 sierpnia. Dziś w południe o trzech kwadransach na pierwszą Najjaśniejszy Król Jmć Pruski, pod imieniem Hrabiego Rupin, w towarzystwie swego generała adjutanta, generała majora Witzleben, przybył z Töplitz do Pilnitz, dla odwiedzenia Królewsta Ichmość Saskich oraz Xiążąt rodziny Królewskiej. Król Jmć Pruski udał się po obiedzie w dalszą podróż do państw swoich.

Frankfort dnia 30 lipca. Tu w mieyscu zgromadzenia seymu niemieckiego nie zasły żadne uwężenia. Pewien młody człowiek, który tu w domu jednego posła seymowego (wirtemberskiego) był ochmistrem, i niedawno był oddalony, został, jak słyhać, areztowany nad Renem. Mówią, że korpus oficerów w Wisbaden został oddalony, gdyż Löning niedbale był strzeżony, a uczynione z tego powodu upomnienie, przyjęte było w sposobie nieprzyzwoitym.

Przybyła tu Królowa Szwedzka i mieszka w swej siostry, małżonki Józefa Bonaparte.

Obiedwie te Damy udadzą się do *Wilhelmsbad*, gdzie niejaki czas zabawią.

FRANCYA

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 26 lipca. Przyczyną słabości Króla, z której już do zdrowia powrócił, było przeziębiecie z powodu nawalnego deszczu, który go na przejażdżce jedney zaskoczył. Król używa już znowu przechadzek w małym parku w *St. Cloud*.

Rząd kazał odmalować wiele portretów królewskich, dla przesłania ich do osad francuzkich.

Król pozwolił żydom paryzkim kupić na ulicy *N. Panny z Nazaretu* plac, dla wystawienia na nim bożnicy. (Przypominają z tego powodu zupełnie przeciwny środek, którego użył w roku 1307 *Filip Piękny*; ten sprzedał synagogę paryzką, aby darowaną była jego stangretowi *Janowi Prunin*.)

Hrabia *Józef de Bradi z Korsyki* podał do Króla prośbę ażeby rodacy jego rządzeni byli temiż samemi prawami jak i inni Francuzi; szczególniej żąda, aby korzystać mogli z dobrodzieystwa publicznych nauk i ze sposobu wzajemnego uczenia. (Dawniej już na wniesienie Pana *Bradi* pozwolono Korsykanom mieć udział w rządzie konstytucyynym i mianować swoich deputowanych.) Król przyjął tę prośbę i przesłał ją do ministra spraw wewnętrznych. Wyznaczono już Kommissyą do roztrząśnienia tych żądań.

Liczba generałów umieszczonych na listach do wyboru na przyszłych deputowanych jest zastanawiająca. Wymieniają imiona generałów: *Soult, Sebastiani, Foy, Payol, Bachelu*, etc.

Jenerał *Sarrazin* odwołał się od wyroku swego do sądu kassacyynego. Osadzony on jest na lat 10 na galery; prócz tego jeszcze na zostawanie przez lat 10 pod dozorem policyi i do złożenia kaucyi 1000 fr. Przyznaje się on do jednego tylko prawnego ożenienia się z *M. Delurd*, trzecią i ostatnią swoją małżonką. — W obronie swej wspomniał w mieyscu jedném o ucieczce swej z *Boulogne* i przejeździe do Anglii. Jeneralny Adwokat *Debroe* odpowiedział na to: „Oskarżony wspomniał, że Król pochwalił postępowanie jego za granicą. Bynajmniej. Król na wygnaniu swoim nie pochwalał nigdy zbiegów, ani zdrajców. Jakkolwiek mocno pragnął, widzieć znowu i

uszcześliwiać Francją, zawsze jednak zwycięztwa oręża francuzkiego drogiemi były dla serca jego, niemniej bowiem był obywatelem francuzkim, jak Królem."

Pisemko pod tytułem: *tajemnica Pana Bignon*, zabrane zostało przez jeneralnego Fiskała.

Paryż, dnia 28 lipca. Król nie powrócił jeszcze do zupełnego zdrowia. Podagra przeszła mu znowu, do prawego kolana, i nie może używać zwyczajnych przejażdżek.

Hrabia *Capo d'Istrias* zajmuje się tu po większej części staraniem około swego zdrowia. Rzadko wychodzi z domu, i mało częściej na kompanije, wyjawszy ciało dyplomatyczne. *F. Pozzo di Borgo* przedstawił go Królowi, który go z wielkiem odznaczeniem i uprzejmością przyjął.

Izba oskarżenia sądu królewskiego różni się wyrokiem swoim od wyroku trybunału pierwszorzędnej instancyi, i nie uznaje zaburzenia w szkole prawa za występki zbrodniczego buntu. Jeden z oskarżonych został uwolniony, a dwaj drudzy, którzy sięgnęli na siebie winę pokrzywdzenia i przeciwnego prawu opierania się przeciw agentom władzy publicznej, odesłani zostali do sądu policyi poprawczej i uwolnieni są za złożeniem poręki.

W piśmie jeneralnego prokuratora *Bellari*, zaskarżającym profesora *Bavoux*, następujący wyjątek z *sexternow* tego profesora przytoczony jest jako, uwłaczający kodexowi kryminalnemu: „Jest niestety niewątpliwą prawdą; kodex ten jest dziełem tyranii, której uwiecznienie jest jego zamiarem; nie masz bynajmniej ludzkości w oznaczaniu kary; chciano wszystko oznaczyć piętnem zbrodni, ażeby mieć szkaradne ukontentowanie karaniami wszystkiego. Ktożby uwierzył, że gdy nowy Xiążę (*Bonaparte*), który na teatrze świata chciał tylko wznieść wrzawę i kuć łańcuchy, otrzymał swoją zapłatę, jak ją i wszyscy nieprzyjaciele ludu niechybnie otrzymają, prawodawstwo jego uważane było przez niektórych ludzi za nadto łagodne. Cóż się stało? Dodatki i wzmocnienia jakie do owego arsenalu ucisków dołączono, kazaly wnosić, że zrzędzą wielkie skutki. Wnet wszystkie namiętności zostały poruszone; delacye, któremi bezbronnym, odporu dadź niemogącym napałowano, mnożyły się; po nich następowały uwięzienia, a nieskończone klęski przywabiłyby do szczytu naród, gdyby mądrość Króla i rządu. . . . (Ostatnie te wyrazy pisane są odmienną ręką, a 5 wierszy jest przemazanych, których wyczytać niepodobna.)

Mówią, że ministerjum finansów będzie znowu rozdzielone, jak przed przywróceniem porządku, na dwa ministerja; na ministerjum dochodów, które sprawować ma Pan *Roy*, i ministerjum skarbu, które ma otrzymać Xiążę *Louis*; ministerjum wojny ma także być rozdzielone.

We wszystkich gazetach naszych znajduję się teraz „*Korrespondencye Prywatne*”. Jak się podobne korrespondencye piszą, i że na opłatę poczty za te korrespondencye nie potrzeba pieniędzy, łatwo się każdy domyśli.

W okolicach *Lille* zgromadzili się robotnicy rękodzielni krajowych i chcieli ztamtąd wy-

pedzić przemocą rękodzielników angielskich i niderlandzkich, którzy tam osiedli, ale żandarmerowie i część załogi odwiedli ich od tego przedsięwzięcia. Przyszło wprawdzie do czynnej rozprawy, jednakże bez znacznych wypadków.

W *La Rochelle* klóca się celnicy z załogą. Celnicy przypisują sobie prawo noszenia wąsów, a załoga zaprzecza im tej prerogatywy.

W całej Francji zniwa są nader obfite, niektóre tylko gminy ucierpiały od gradu i nawalnych deszczów.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella, dnia 28 lipca. Pogłoska, że Algierczykowie oświadczyli wojnę Niderlandom i Hiszpanii, nie ma żadney zasady. Minister marynarki utrzymał od admirała *Bram*, dowódcy eskadry niderlandzkiej na morzu śródziemnym, depesze, że z eskadrą swoją i kilką hiszpańskimi okrętami stanął był przed Algierem, i przyjęty był z uprzejmością.

H I S Z P A N I J A.

(z gaz. *berl.*) *Madryt, dnia 16 lipca.* Odkryty w *Kadyzie* śpisek napelniał wielką trwożną stolicę. Blizsze tego szczegóły, jak dotąd jest wiadomym, są następujące. Już od niejakiego czasu, tak w *Kadyzie*, jako i w blizkiem mieście *Puerto Santa Maria*, spostrzegano w wojsku niespokojne poruszenia, które zagrażały zaburzeniem, i kazaly się lękać śpisku. Czuyiny naczelnie dowodzący jeneral, Hrabia *Abisbal*, starał się przytłumić rzecz tę w samym zarodzie, opuścił *Kadyz*, w nocy z d. 9 na 10, zgromadził na wyspie *Leon* i w *Puerto Real* korpus 4000 ludzi, na których mógł polegać: otoczył nim obóz pod *Puerto Santa Maria*, składający się z 7000 ludzi, zmusił ich do złożenia broni, uwięził oficerów i rozrzucił regimenta po różnych okolicach Andaluzji. Srodek ten uskutecznił został bez najmniejszego oporu. Uwięzionych oficerów jest 125, między którymi 5 półkowników, 4 podpółkowników, 5 kommandantów etc. — Hrabia *Abisbal*, w nagrodę swej czuyności i gorliwości, otrzymał wielki krzyż orderu *Karola III*, a marszałek obozowy *Sarsfield*, który się wiele do tego przyłożył, mianowany został jenerał porucznikiem.

Od tego czasu słyhać, że d. 11 wyszedł oddział jeden okrętów z 4000 ludzi. W wojsku tém ma się znajdować część niespokojnych, o czém słusznie powątpiewają. (Poseł hiszpański w *Paryżu* otrzymał wiadomość, że część wyprawy *kadyxkiej* rzeczywiście wyszła, dla połączenia się z jeneralem *Morillo*, i że reszta popłynie w miesiącu wrześniu do *Peru*. W *Madrycie* mało co, a raczej nic nie mówią o wyżej wspomnianych zaburzeniach.)

Nowi jezuita różnią się bardzo powierchownością swoją od innych w kraju zakonników, którzy w ostatnich czasach przybrali wiele światowego.

Rok ten będzie zapewne jednym z najwężniejszych w rocznikach Hiszpanii. Zniwa są wszędzie nader obfite, i wyrachowano, że z samych *Kastylii* wystarczyłby zbiór na cały rok dla całej monarchii. Zbiór wina będzie także dwa razy większy, aniżeli w latach zwyczajnych.

O g ł o s z e n i a .

2. Oświadczenie w Imieniu W. Konstancyi z Xiążąt Mirskich Woynowej Orańskiej Cześnikowiczowej Starodubowskiej. Wypis z Xiąż Ziemi Pttu Dryzieńskiego.

Roku 1816 julii 14 dnia. Przed nami Hilarym Skorniem Sędzią prezydującym, Wincentym Leśniewskim, i fortunatem Chelchowskim podsędkami urzędnikami Ziemstwa Pttu Dryzień. kadencyą S. Trojecką w mieście Sądowym Dryzie odbywającymi, z porządku wołania Regestrów Sumarynych, ku sądzeniu naszemu przypada sprawa za jednym aktorem z karty 65 WJP. Konstancyi z Xiążąt Mirskich Woynowej Orańskiej Cześnikowiczowej Starodubowskiej, z JW. Reinholdem Gustawem Baronem Sztachelbergiem Podpułkownikiem W. R. Za pozwem do tego aktoratu należnym w roku 1816 maja 19 we wsi Dworczańach przez Woznego Powiatowego Jana Pohoskiego z instancyi tey W. Orańskiej JWnu Podpułkownikowi Sztachelbergowi podanym, a erundem dwudziestego przed aktami Ziemi Pttu Dryzień. zeznanym, mieniając i referując się do zaszłych manifestów, pozwów, i dekretu kontumacyjnego w roku 1811 miesiąca februaryi 23 dnia przez WJPana Jana Sokołowskiego b. Podsędkę Ziemi Pttu Rzeżyckiego na obżalonym T. W. Ulytmarnie otrzymanego a szczególnie oto; iż co zeszyły z tego świata Jakub Jgielsztrom w roku 1800 miesiąca augusta 18 dnia na zapis obligacyjny urodzonej Antoninie Sokołowskiej, Podkomorzynny dworu poll. a od niej synowi swojemu W. Janowi Sokołowskiemu Podsędkowi Ziemi Pttu Rzeżyckiego w roku 1809 miesiąca oktobra 9 d. przelany summy kapitalney rubli assygn. 4,918 z terminem oddania w roku 1801 julii 24 dnia zawinił i nawielokrotną rekwizycyą o zapłacenie summy, procent tylko za lat dwie opłaciwszy, daty ani kapitalu, ani procentu nieopłacał. a mając udziałnym prawem wieczystym przedanym od Xiążąt Sapiehów wieś Dworczańy zwaną, w Pttcie Dryzieńskim leżącą, nabyty, gdy sam zszedł z tego świata a żaden sukcesor zeszłego Graffa Jgielsztroma dla objęcia rzeczony wsi niejasnił się, Xiążęta Sapiehowie, odbierając do siebie kupioną pierwey przez zeszłego Jgielsztroma schedę Druyską, razem i wieś Dworczańy do swojego władania zajęli, i gdy po śmierci zeszłego Jgielsztroma, własne i dziedziczne jego majątki, w Gubernii Ryskiej w Sawedzkich Inflantach, poszły pod Exdywizyą, Wżny Sokołowski wyż rzezonny oblig na sumę rubli 4,918 jawił w sądzie Exdywizorskim, gdzie Remissa dana jest do dóbr przez zeszłego Jgielsztroma Graffa w Pttcie Dryzieńskim nabytych, w porządku takowym Wżny Podsędek Sokołowski, pozwał przed Sąd Ziemi Dryzieński obżal. W. T. Sztachelberga jako successora i JOO. Xiążąt i jego plenipotentów o niebronieniu Tradycyi pierwey za Dekretem kontumacyjnym na Remissyą doczesną i wieczną, późney za ostatecznym zapozwem w roku 1810 decembra 15 dnia podanym tegoż roku i miesiąca 17 d. przed aktami Ziemi Dryzień. zeznanym, za Dekretem kontumacyjnym ultymarnym, i za wydanym obwieszczeniem Urzędników z terminem cztero-niedzielnym, wieś Dworczańy w terminie przybyłego Ur. Twardomańskiego pisarza naówczas Ziemi Dryzieńskiego wespół z Woznym Biegańskim dla Ur. Sokołowskiego Podsędkę w summie kapitalney rubli 4,918 i procentu za lat 9 rubli 5,097 i kop. 80, zatradował, a w niebawnym czasie przez różne przechody woyska i tuż nastaley rewolucyi w roku 1812, gdy taż wieś Dworczańy dla położenia swojego na samym trakcie w czasie ruiny, ludzie wyniszczeni, nie byli wstanie opłacenia za procenta naznaczonych inwentarzem czynszow i dwa domy zupełnie zostały zruynowane, z których ledwo jedna stara chata, i takiż swironek tylko pozostał, siemii, z tych jedna nazwiskiem Koniuszewskich precz wyszła, a druga dla nędzy i maley siemienistości w bobyle. A tak za lat

sześć, za tego procentu Ur. Sokołowskiemu Podsędkowi rubli 5,378 i kop. 10, i lubo w bardzo maley częstce kiedy brał od tych poddanych na konto czynszu, to wraz na zapomogę biedniejszy oddał. W takim rzeczy składzie gdy przez wszystkie te lata Ur. Sokołowski, nic z tych poddanych nieuzyskał, a tak w roku terażniejszy 1816 januaryi 18 dnia żaltcey się Konstancyi z Xiążąt Mirskich Woynowej Orańskiej Cześnikowiczowej Starodubowskiej wieczysto wlewkowym rzeczonym, oraz assekuracyjnym dokumentem, przez pełnomocnego plenipotentę swojego WJP. Pawła Zomcytela wydanym, i tegoż roku miesiąca i dnia przed Sądem Dryzieńskim przyznany, rzezoną wieś Dworczańy przez tradycyą otrzymaną, i wszelką na tey wsi zabezpieczoną sobie należność, tenże Ur. Podsędek Sokołowski, zrzekł się. Aprzewidując żałująca się Konstancya, z Xiążąt Mirskich Orańska już w stopniu Ur. Sokołowskiego będąca, iż prócz robocizny dni przyhonnnych, i nadal dla ich zniszczenia nic zyskać nie może. Inwentarzem zaś, czynszami, lub robocizną wyznaczoną i wytaxowaną jakby można lepiej uzyskać, dozwolono. Zmuszona zatym żałująca się na gruntach pustosznych Erygować folwarczcyk, którego zabudowanie lubo niewystawne wynosi jednak rubli assygn. 2,000, tudzież zapomogi w kupieniu koni i na zasiew, oraz karmienie poddanych rubli assygn. 400, także za annuatę JXX. Bernardynom Druyskim zaciągnioną od lat 6ściu rubli assygn. 600, a w jedno złączywszy czyni rubli assygn. 14,793 kop. 90, na wsi Tradycyjnny Dworczańy należney. Chcąc się żałująca upewnić prawem czyniąc ante omnia do approbaty wszelkich poprzednio zaszłych tranzaktów, a za onemi summy wedle pierwszej specyfikacyi rubli assygn. 14,793 kop. 90, oraz expensu prawnego rubli assygn. 200 żaltcey się w stopniu Ur. Podsędkę Sokołowskiego zostającej zasądzenia, a dla niedostarczenia procentowi tey summy, intrat wsi Dworczańy na dziedzictwie oney oparcia oraz, tego wszystkiego co czasu prawa jasniey dowiedzionym będzie, salva tey żałoby melioratione. Za jakąwą żalobą z pozwu autentycznego w ten nasz Dekret wziętą i wpisana wyż przerzeczona strona przed nami Sądem utworzyła sprawę, którego roku, miesiąca, i dnia wyż nadacie opisanego. My Sąd Ziemi Pttu Dryzieńskiego, proceder nakazaliśmy, inprocedendo za stawaniem patrona od strony powodowy WJP. Konstancyi z Xiążąt Mirskich Woynowej Orańskiej Cześnikowiczowej Starodubowskiej przez WJP. Floryana Jakowickiego Komornika Pttu Dziśnieńskiego za potrzykrotnym przez Woznego Sąd naszemu assystującego, wołaniem, niestawającego jako prawu niepostusznego JW. Reinholda Gustawa Barona Sztachelberga Podpułkownika W. Rossyyskich w roku zawitym na upad rzeczy, oraz w porządku poprzednio wiedzonego procederu, iterum na infamiją wzdać dozwoliliśmy, do opublikowania takowey infamii Woznego Sądowego przydaliśmy, obwołać, i proklamować nakazaliśmy, w kolei wiedziony, przez U. Jana Sokołowskiego byłego Podsędkę Rzeżyckiego z Reinholdem Gustawem Baronem Sztachelbergiem przez zapadły Dekret w roku 1811 februaryi 23 dnia, po nim zaszłą tradycyą wsi Dworczańy, list podawczy, inwertarz i intromissyą. Za niemi w roku 1816 januar. 18 dnia w osobie Ur. Sokołowskiego przez jego Plenipotentę Ur. Pawła Zomcytela Ur. Konstancyi z Xiążąt Mirskich Woynowej Orańskiej Cześnikowiczowej Starodubowskiej uczyniony, i przed aktami Ziemi Dryzieńskimi przyznany przelew, i na ostatek autentyczny do niniejszego Dekretu przewodniczący pomieniony wyżey pozew, i wszelkie dalsze dowody zatwierdziwszy, i zaapprobowawszy summy kapitalney z mocy obligacyjnego zapisu z procentami i expensami prawnymi, Dekretem ultymarnym niestannym w roku 1811 miesiąca februaryi 23 dnia, w Ziemi Dryzieńskiemu za dałym przy sązoney rubli assygn. 8415 i kop.

So po dacie jakowego Dekretu zaległych procentów listem urzędowym podawczym wykazanych, a z okazji przez omińcioną w roku 1812 zdarzoną rewolucją ostateczny ruinę poddaństwa wsi Dworzeczki wybrać się niemogących rubli assygn. 3,388 kop. 10 za Ereki i Restantacją folwarku na gruntach pestosnych wsi Dworzeczki wydatkowanych rubli assygn. 2,000, za annuaty na rzeczony wsi dla XX. Bernardynów Druyskich zaległą z lat 6ciu a przez Ur. Czesnikowiczową Orańską opłaconą rubli 600. Za zapomogi włóscian, Kupno koni, przekarmienie, i osianie rubli assygn. 400. Expens prawny rubli assygn. 200, niestannych zlicz polskich w srebrnej monecie 100, a wogóle wedle podania strony rubli assygn. 14,993 i kop. 90; tudzież srebrną monetą zlicz poln. 100, czyli rubli srebr. 15, dla Ur. Konstancyi z Xiązgiat Mirskich Woynowej Orańskiej Czesnikowiczowej Starodubowskiej na JW. Reinpoldzie Gustawie Baronie Sztachelbergu Podpułkownikowi przysądżamy, i rekognoskujemy, a dla uczynienia prawney eksekucyi stosownie do Ukazu, do Sądow Niższego właściwego odsyłając, z powodu nieznanidwania się inaych pozwanego funduszu wyjaśnioney przez stronę z wsi Dworzeczki nieodpowiedzialności procentowi, według żądania powodującej, wyżej powiedzianą summę na dziedzictwie oparłszy, do teyże wsi inekwitować się przez jednego z Sądu Niższego Człena stosownie do prawa, dla Ur. Orańskiej pozwalamy; której inekwitacyi, ażeby JW. Podpułkownik Sztachelberg sam przez się lub przez namówione osoby bronić, i tamować nieważyl się pod karami sprzeciwienstwa zakazujemy, w porządku gdy termin prawny do proklamowaniay kondemnaty przypadt. Owczas JP. Wozny Dawid Dellewalle Sądow naszym assystujący JW. Reinholda Gustawa Barona Sztachelberga Podpułkownika woysk Rosyjskich z instancyi WJP. Orańskiej w Izbie Sądowej et in foro publico za infamissa obwołał, proklamował, i relacją publikacyi swey osobiscie zeznał. Która-sprawa jako się agitowała, tak jest do xiąg Ziemskich Pttu Dryzińskiego przyjęta i wpisana; a z nich i ten wypis pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Pttu stronie potrzebującej w roku 1817 miesiąca augusta 1 dnia jest wydan. U tego Dekretu pieczęć skarbową, poszliny pieczętne opłacone, zgodził z xiągami Cypryar Rybiński Ziemski Pttu Dryzińskiego Regent Kolleski Sekretarz. Na skutek jakowego (tu co do słowa pajaśmionego) Dekretu, gdy i skazka rewizyina na imie W. Konstancyi Orańskiej o duszach płci męzkiej 42, i kobiet 52 na lico zapisanych, do Izby Skarbowey Białorusko-Witepskiej podana, o czym rewers teyże Izby pod rokiem 1816 augusta 15 dnia wydany, i do akt Ziemskich Pttu Dryzińskiego roku 1819 miesiąca marca 24 dnia wniesiony, poświadcza. Inwentarz z poszczególnym opisaniem cokolwiek do tey wsi czyli majetności Dworzeczki należy, roku 1817 augusta 27 dnia urzędowie sporządzony. Oraz tegoż roku miesiąca septembra 11 dnia w Xiągach Ziemskich Pttu Dryziens. aktykowany. Intromissya w stosownosc rzeczonego Dekretu roku 1817 augusta 29 dnia prawnie odbyta, i kwit na oną Woznienski w aktach właściwych Dryzienskich roku tegoż i miesiąca 30 dnia przez Woznego Sądowego JP. Zygmunta Byszyńskiego zeznany. Poszlinowa oplata za wieczystosc majetności Dworzeczki po tymże Dekreecie wprzód zwierzchnoscia Sądową przeznaczona, a dopiero przez Sąd Niższy Dryzienski do powiatowej Exakcyi uzyskana, jako kwit W. Exaktora Dryzien. Juszkiewicza, z przyjęcia na też poszline 800 assygn. rubli za N. 159 february 24 dnia roku 1819 wydany, i w tymże roku miesiąca marca 24 dnia do akt Ziemskich tegoż Pttu wpisany, jest do przekonania. Nadto gdy też W. Konstancya Woynowa Orańska Czesnikowiczowa Starodubowska, od zapadłego w 1816 roku julii 14 dnia Dekretu, z okazji lat nieurodzaynych czyniac rozmaite zaponogi poddanym Dworzeczki aż do tąd, i one dla wypalenia się w roku przeszłym 1818 marca 12 dnia wszelkiej wioskowej budowy, z niemalą stratą gospodarskich sprzętow, i ruina całkowitey gospodarci, nie mogąc uzyskiwać, lecz dla ich wsparcia, (jako własnym swym ludziom) zostawiła, i do tego jako w miejscu bezlesnym, na samą budowę potrzebującym nie maley pieniężney pomocy, którą przez lat kilka zmuszoną jest czynić, gdyż w roku jednym tak sporey restauracyi budynkow pogorzalych, arestujących do szcztetu starych i opadlych, załatwić nie podobno, jakoż na terażniysze wiosenne sprowadzenie drzewa, niemala ilość piemędzy już oddano. Jze takowy pozar we wsi Dworzeczki roku 1818 miesiąca marca 12 dnia był doswiadczony o tym rezolucya Sądu Głównego 150 Departamentu Gubernii Białorusko-Witepskiej w roku 1819 januar. 20 dnia nastala, i w kopii formalney za podpisem W. Sekretarza Sądu powiatowego Dryzien. Cypryana Rybińskiego wydana, poświadcza. A tak, prócz zrekognoskowanej Dekretem nad ulytymarnym 1816 julii 14 dnia w Ziemstwie Dryzienskim zferowanym, ukazany summy assygn. rubli 14,993 kop. 90 i zlicz polskich 100, czyli sr. rubli 15. Zastosowanej przez Wielobnych XX. Bernardynów konwentu Druyskiego i wyswieconey realnie zaległości funduszowej annuackiey, jescze z lat 10 czyli od 1800 po 1811 rok pozostały, a przez W. Orańską w rublach assygn. 400 uspokojony, jako Dokument ugodliwy z temiz XX. Bernardynami roku 1816 februar. 12 dnia udzielany, poświadcza. Wniesionej do skerbu Monarszego poszliny w assygnacyney monecie rubli 850, wszelkich opłaconych za poddanych tey wsi skarbowych podatków, oraz rozmaitych zapomog, w zbożu, żywiolach, i budowli od 1816 roku julii 14 dnia, do daty niniejszey tymż wloscianom Dworzeczki przez dzieszyz aktorke dawanych, i nieodzyskanych, ani też odzyskać się mogących, jako poszczególnie z każdym gospodarzem, corocznie oblikwidowanie się jest istotnym przekonaniem.

Rubli assygn. 2,450, czyli w jedno zniolszy zajmując summę na dziedzictwie majetności Dworzeczki opierającą się assygnacyynych rubli osmnastcie tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt trzy kop. dziewięćdziesiąt N. 18,953 kop. 90. Oprócz tego: co się w następnych leciech na pobudowanie wygorzałey w roku przeszłym chłopskiej budowy, arestacyyney w teyże wsi do szcztetu opadley i starey wydatkować będzie, toż i na dalszą Erekcya samego folwarku jaki się expens ponosi. Co wszystko wyswietlając przed publicznością, ażeby żaden w czasie niemogąc mieć wymówki z niewiadomości pochodzącej, nie śmiał zakłacać spokojność W. Konstancyi z Xiązgiat Mirskich Woynowej Orańskiej Czesnikowiczowej Starodubowskiej, lub oney successorów, w zaposepowaniu przez nią aktualnym i wieczystym wsi, czyli majetności Dworzeczki w Gubernii Białorusko-Witepskiej w Pttwie Dryzienskim położoney, jakowe zaposepowanie, gdy z koley prawa, i słusznosci dokonany zostalo, przedto ninieyszym oświadczeniem się przez awizacyą gazet Kuryera Litewskiego roku 1819 miesiąca julii 15 dnia daje się wiedzieć powszechnosci.

Bazyli Woyna Orański Czesn. Starodubow.

Roku 1819 miesiąca julii 14 dnia takowy wypis Dekretu zapadłego w Ziemstwie Dryzienskim 1816 julii 14 dnia wespół z oświadczeniem, na rzecz W. Konstancyi z Xiązgiat Mirskich Woynowej Orańskiej Czesnikowiczowej Starodubowskiej wyjaśniające się, że jest do xiąg Ziemskich tegoż Pttu wniesiono i wolno takowy tranzakt oddać na wydrukowanie do gazety Kuryera Litt, w tym Sąd Ziemski Pttowy Dryzienski za podpisem Urzędnika i przyłożeniem Skarbowey pieczęci z wzięciem za prosty papier 50 kop. poświadcza.

Hilary Skoren Prezyd. Sądow Ziem. Pttu Dryzien.
Kollegski Sekretarz Rybinski.

1 Na skutek zapadłego postanowienia, w Sądzie magistratu M. G. W., kamienica trzypiętrowa, niedaleko Trockiey bramy sytuowana, pod N. 391, wprzód przynależna do s. p. Marcina Sobolewskiego, exaktora kowieńskiego, a teraz w tradycyyney possessyi, bi członkow magistratowych, takowa wypuszcza się w jednoroczną arędowną tenutę, przez akt licytacyi, który na miejscu wrzeczoney kamienicy odbywać się będzie: dnia 4, 7 a ostatni 11 tegoż mca, o godzinie 4 po południu; życzący przeto wziąć w arędowną possessyą, obowiązany jest jawić się z ewikcyą, na pewność dotrzymania kondycyi. Dnia 7 augusta 1819 roku.

R. G. M. W. Karol Gruner,

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli zesłego Józefa Longchamps Med. Doktora remissyynym Mińsk. Głó. Sądu 2go Depar. dekretem naznaczony, do ukazanego też Remmissyą miejscu mianowicie do kamienicy w Mieście Mińsku sytuowanej po rzeczonym Lonszonie pozostałey, we właściwym terminie zebrawszy się, i czynności do pierwiastkowego zjazdu należne załatwiając wszystkie debitora fundusze w swoją administracyą objął, inwentaryą onych, i wymiar ziemi delegowanym z koley swojemu urzędnikom, tudzież przeznaczonemu Geometrse dopełnić nakazał, komportacyą na kredytorach i jakiego bądź tytułu pretensorach, wszystkich należność udowdniających dokumentow z obowiązkiem złożeni a onych w kancelaryi Ziemskiej Mińskiej, od dnia 10 augusta idącego roku wprzeciągu dni siedmiu na czteroniedzielną persystencyą udecydował; na powtórne zaś zabranie się dla ostatecznego dzieła Exdywizyi ukończenia dzieła 15 7bra teraz biejącego roku zakreśliwszy, ażeby na tym terminie wszyscy zesłego Lonszona wierzyciele i pod jakimkolwiek względem do pozostalego funduszu pretensorowie, dla udowdnienia swoich dopominkow przed sądem subammisionie rei stawali obwisszcza. Dat 1819 miesiąca julii 31 dnia. Józefat Iwanowski Ziem. Pttu Mińsk. Pisarz. Exdywizor Prezydujący.